

Janovo evangelium 14,27
Ježíšův pokoj

introit: Matthew 5:9 **Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.**

1. čtení: Matouš 10,32-39

Kázání: Jan 14,27 **Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!**

Bratři a sestry,

To zní hezky. Konečně snad něco, co pohladí po duši. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí! Kéž jsou všechny bytosti šťastny...s tím Ježíšovým pokojem.

To přece znáte, ne? Taky Vám ho zanechal. A tak jste v pokoji a máte pokoj. Ne jako dává svět. Ale lepší. Větší. Taky Vás Nic nerozhází? Války, epidemie, zdražování...co to je oproti tomu pokoji. Problémy s dětma, problémy v manželství, problémy v práci. To přece neznáme. Naše miminka celou noc a den neřvou, děti se nevztékají, Vždyť jsme křesťani a ti přece dostali od Ježíše ten jeho pokoj.

Dobře, takhle ne.

Tak co takhle? Ano, trápíme se, vším možným. Tím vším co ostatní. Taky Nemáme pokoj. Teda ten normální, jak mu normálně lidi rozumí. Protože máme ten hlubší pokoj. Takový ten ...promyšlenější..hluboko hluboko...tak hluboko, že se k němu ne a ne dostat. Tak promyšlený, až je vymyšlený. Podobně hluboký a vzdálený jako je ta křesťanská radost. Co se moc neusmívá.

Tak jak to je s tím Ježíšovým pokojem? Protože ona to jsou doopravdy krásná slova. **Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!** Dojímají mě. A ne jen to. Vzbuzují ve mně touhu..tak moc toužím po tomhle pokoji..i když si ho vlastně neumím představit. Nechcu takovýten pokoj ode všeho a ode všech.

Tak to vezměme vážně. Ježíš říká: Svůj pokoj vám dávám. A o Ježíši toho docela dost víme. Tak jaký byl ten jeho pokoj. Jaký pokoj žil, aby ho pak mohl rozdávat? Když si promítnete ten Ježíšův život, jak ho znáte z evangelií. Napadne Vás slovo pokoj? Narození na jednom z nejméně pokojných míst v říši...římské...a ta byla známá svojí touhou po pokoji..dokonce tomu pokoji dali jméno..Římský pokoj – Pax Romanum – ten spočíval v tom všechny nepokojné upokojit tedy vyvraždit nebo zotročit...bojovali za mír, za pokoj. Ježíšův příchod na svět byl vrcholem nepokoje. Ve chlívě a po narození utíkat před šíleným vládcem. Ježíšův život, jak jej známe – to nebyl pokoj..svatej pokoj. Furt ho někdo votravoval, obtěžoval. Ježíš se furt s někým hádal. Když něco řekl, skoro vždycky to vyvolalo hádku. V lepším případě. V horším na něj házeli kameny, chtěli ho hodit ze skály. Když něco dobrého a krásného udělal, skoro vždycky to způsobilo nepokoj. Sám na začátku říká, to čím začínaly dnešní bohoslužby: **Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.** Ale sám jakoby pokoj nepůsobil. Ta jeho zvěst o království Božího pokoje vyvolávala jenom nepokoje. No, je fér říci, že i o tom Ježíš mluvil: Matthew 10:34 Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Ale pozor. Ne že on nebo my vezmeme meč a budeme zabíjet. Naopak. Jestli ho budete následovat, může na vás taky dolehnout meč.

A konec života?

Ježíšův pokoj - John 12:27 "Nyní je má duše sevřena úzkostí. Matthew 26:38 Tehdy jim řekl: "Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!" Zní vám to pokojně? Tohle byste na

skloonku života chtěli zažívat?

Tak jakej pokoj nám chce dát? Nebo dal? Jaký zvláštní pokoj zažíváte? Já nevím, tak se ptám.

Víte s kým jediným měl Ježíš pokoj? S Bohem.

Ježíš neměl pokojný život..alespoň ne tak, jak si ho na první dobrou představujeme. Neměl klid. Svatej pokoj ode všech a ode všeho. Naopak. Tak co nám to teda dal, dává? Pokoj s Bohem.

Stojí to za to? Asi ne pro člověka, který chce mít i od pána 'Boha svatej pokoj. Ale to my bohudík nejsme... nemůžeme. Protože víme, že my nejsme Bůh..a já bych teda fakt nechtěl.

Ale uprostřed všech těch nepokojů..a právě uprostřed nich a nikde jinde – jsi s Bohem –a ten to s Tebou myslí dobře - A Tvůj život, ta snaha o pokoj, lásku – to je život věčný – je to málo? A co je víc? Co má větší hodnotu. Co jiného stojí za to?

Víte, co to je ten Boží pokoj?

Miluj – i když to je věčný nepokoj.

Působ pokoj – ikdyž to taky občas způcobí nepokoj.

Vlastně je to naděje..ne optimismus ale naděje..v pravdě

A co jiného ti může dát sílu nezbláznit se ze všech těch nepokojů – pokud je vezmeš vážně, připustíš si je..nezavřeš oči, nevykašleš se na tenhle svět - ještě ses nezbláznil – ještě stojíš a zkoušíš to..ještě jsi v pokoji

Bože, ve všem tom našem velkém i malém nepokoji – díky, že jsi silnější..

a díky za ty chvíle – a díky Bohu za ně – kdy smím spočinout – a vím, že to není cíl – to není cíl. To je nadechnutí se k dalšímu pokoji v nepokoji...

Amen